

- 2) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, utgör då den nationella domstolens utövande av den tillsynsuppgift den tilldelats enligt artikel 108.3 FEUF hinder för att bevilja den beskattningsbara personen en skatteförmån som denne har gjort anspråk på med stöd artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF), eller ska ett planerat domstolsavgörande, i vilket denna förmån kommer att beviljas, anmälas till kommissionen, eller ska den nationella domstolen utföra någon annan handling eller vidta någon annan åtgärd, med tanke på den tillsynsuppgift som den tilldelats enligt artikel 108.3 FEUF?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18 oktober 2017 – Dirk Harms m.fl. mot Vueling Airlines SA

(Mål C-601/17)

(2018/C 022/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms, de sista fyra företrädare av sina föräldrar Dirk Harms och Ann-Kathrin Harms

Svarande: Vueling Airlines SA

Tolkningsfråga

Ska begreppet ”återbetalning ... , i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.3, av hela inköpspriset för biljetten” i artikel 8.1 a i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾ tolkas så, att därmed avses det belopp som passageraren betalt för den aktuella flygbiljetten, eller det belopp som lufttrafikföretaget faktiskt har erhållit, när ett förmedlingsföretag varit inblandat i bokningsförfarandet och uppburit skillnaden mellan det som passageraren har betalat och det som lufttrafikföretaget har erhållit, utan att informera om detta?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 23 oktober 2017 – PM mot AH

(Mål C-604/17)

(2018/C 022/32)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: PM

Motpart: AH

Tolkningsfråga

Tillåter förordning nr 2201/2003⁽¹⁾ att mål om föräldraansvar prövas utan att villkoren i artiklarna 8 och 12 i förordningen är uppfyllda, av en domstol i en medlemsstat som är behörig att pröva mål om äktenskapsskillnad enligt artikel 3 i förordningen, när den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten ålägger domstolen att på eget initiativ uttala sig om utövandet av föräldrarättigheter avseende åtgärder om umgänge, underhållsbidrag och användningen av den gemensamma bostaden, samtidigt som den avgör frågan om äktenskapsskillnad?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 20 oktober 2017 – IBA Molecular Italy Srl mot Azienda ULSS n. 3 m.fl.

(Mål C-606/17)

(2018/C 022/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IBA Molecular Italy Srl

Motparter: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar tillämpningsområdet för de unionsrättsliga bestämmelserna om tilldelning av varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt, och i synnerhet artiklarna 1 och 2 i direktiv 2004/18/EG⁽¹⁾, även komplexa transaktioner varigenom en upphandlande myndighet har för avsikt att direkt tilldela en viss ekonomisk aktör en öronmärkt finansiering som uteslutande är avsedd för framställning av produkter vilka vederlagsfritt ska levereras, utan att ett ytterligare upphandlingsförfarande genomförs, till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör? Utgör nämnda unionsrättsliga bestämmelser till följd av detta hinder för nationella bestämmelser som tillåter direkt tilldelning av en öronmärkt finansiering som uteslutande är avsedd för framställning av produkter vilka ska levereras, utan att ett ytterligare upphandlingsförfarande genomförs, till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör?
- 2) Utgör de unionsrättsliga bestämmelserna om tilldelning av varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt, i synnerhet artiklarna 1 och 2 i direktiv 2004/18/EG, samt artiklarna 49, 56, 105 och följande artiklar i fördraget om Europeiska unionen, hinder för nationella bestämmelser enligt vilka privata "klassificerade" sjukhus likställs med offentliga sjukhus – på så sätt att ifrågavarande sjukhus inkluderas i systemet för planering av offentlig nationell hälso- och sjukvård enligt särskilda avtal som skiljer sig från allmänna ackrediteringsavtal med andra privata aktörer som ingår i systemet för tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster – även om kraven för erkännande av deras ställning som offentligrättsliga organ och villkoren för direkt tilldelning i överensstämelse med in house-tilldelningssystemet inte är uppfyllda, vilket medför att de undantas från de nationella och unionsrättsliga bestämmelserna om offentliga kontrakt, även om nämnda aktörer får i uppgift att vederlagsfritt framställa och leverera särskilda produkter som är nödvändiga för att bedriva hälso- och sjukvårdsverksamhet till offentliga hälso- och sjukvårdsinrättningar samtidigt som de erhåller en offentlig finansiering som behövs för att genomföra ifrågavarande leveranser?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).